

2008-02-01

Tävlingsdjursutredningen

Veterinärer i Sverige, ViS, vill avge följande yttrande med anledning av tävlingsdjursutredningens betänkande.

ViS välkomnar utredningens betänkande. ViS har arbetat mycket aktivt för att få tillstånd flertalet av de förändringar som nu föreslås av utredningen. Föreningens medlemmar som i huvudsak är privatpraktiker har bl.a. upprörts över kravet på anställning vid Jordbruksverket för att kunna verka som tävlingsveterinär. Många distriktsveterinärer lämnade nämligen sina anställningar vid Jordbruksverket i besvikelse över omorganisationen av distriktsveterinärorganisationen -95. Att därefter tvingas till anställning av sin tidigare arbetsgivare som med minst sagt oblida ögon åsett privatiseringen har inte känts lockande. Jordbruksverket har uppfattats värdera anställningsformen högre än kompetensen med syfte att gynna den egna affärsdrivande verksamheten.

Att låta länsstyrelserna få en framskjuten roll är bra. ViS tycker emellertid att de tävlingsformer som inte längre föreslås kräva lagstadgad närvaro av tävlingsveterinär inte helt kan lämnas åt sitt öde. Tävlingsmomentet i sig är tillräckligt för att locka fram ett mindre önskvärt handhavande av djur. ViS föreslår därför att länsstyrelserna åläggs ett visst tillsynsansvar för all tävlingsverksamhet med djur t.ex. genom ett stickprovsförfarande. En blygsam avgift, administrerad av arrangören, för allt deltagande i tävling oberoende av närvaro av myndighetsperson möjliggör ett sådant förfarande. Ett fungerande system för inrapportering är värdefullt för hur man skall förhålla sig till olika tävlingsformer i framtiden. Viktigt är då att tävlingsveterinären stöttas i sin oberoende ställning så att

Veterinärer i Sverige

ViS – Sekreteraren

Organisationsnummer:

Bankgiro:

Postgiro:

www.veterinarer.se

c/o leg. vet. Agneta Johnsson

802412-7576

5591-4436

39 17 34 - 1

Flackarps skolväg 11

245 61 STAFFANSTORP

rapporteringen speglar verkligheten. Idag bygger många ställningstaganden på tro och tyckande.

Utredningens krav på lagstadgad skyldighet för veterinären att bistå de djur som skadats under tävling är allt för kategoriskt hållen. Utredningen skriver "För oss är det en självklarhet att det är ban- och tävlingsveterinärens viktigaste uppgift att bistå akut skadade djur under tävlingen". Frågan är om inte ett sådant uttalande undergräver förtroendet och betydelsen för veterinär medverkan under tävlingsmomentet. För en praktiserande veterinär framstår utredningens uppfattning dessutom som en klar övertro på vad en veterinär kan uträtta med kappsäck och ficklampa. Att kunna avliva svårt skadade djur när så är påkallat är däremot en självklarhet liksom att kunna göra djuret transportabelt till djursjukhus eller klinik - men att behöva argumentera med en upprörd "ponnyförälder" om vad som är möjligt att utföra i fält kan vi väl slippa.

Den föreslagna fortbildningen av ban- och tävlingsveterinärer vid SLU är mycket lovvärd och kommer säkerligen att få stor betydelse för likriktningen och därmed förtroendet för myndighetsutövningen.

För VIS

Per Arvidsson